

✠ ПОГАНА БÓГ

ČASOPIS EVANGELSKICH SERBOŬ

3. číslo

Budyšin, měrc 1978

Lětnik 28

Hrono za měrc:

Jězus Chrystus praji:

Ja sym horjestawanje a žiwjenje. Jana 11,25

W tutym měsacu swjećimy jutry. Za mnohich je to čas, w kotrymž na wožiwjenje přirody mysla. Husto so praji, zo je přiroda wot smjertneho spara wotučila. Kóžde lěto znowa so to stawa.

Nětko pak so dopominamy, zo su jutry za nas čas, w kotrymž na horjestawanje Jězusa Chrystusa myslimy. Hodźi so horjestaće Chrystusa a wobnowjenje přirody přirunować?



Woltarny wobraz we Wojerecach

Horjestawanje Chrystusa je něšto cyle hinaše hač to, štož měnimy, hdyž wo wotučenju přirody rěčimy. Přiroda njebě w zymskim času cyle mortwa — bě to bóle spar. Jězus pak je woprawdže mortwy byl. Přiroda kóžde lěto znowa wotuča. Chrystus je jenož jónu z mortwych stanyl — a to přez Boha. Bóh sam je jeho wubudził z mortwych a z tym je smjerć přewinjena. Chrystus je tón žiwy, to žiwjenje, a tohodla je stanyl z mortwych. Tuto horjestaće nima runjeća. Tohodla móže Jězus prajić: „Ja sym horjestawanje a žiwjenje.“

Tuto horjestawanje a žiwjenje je přez Jězusa Chrystusa kóždy čas přítomnosť. Z tym ma Chrystusowe horjestaće k jutram za nas wulki wuznam. „Runje kaž w Hadamje wšitcy wumru, tak budžeja tež w Chrystusu wšitcy žiwi“ (1. Kor. 15,21). Horjestaće našeho Zbóžnika je započatk našeho horjestaća, dokelž ma Chrystus móc, čłowjekow ze smjerće wubudzić.

Z tym so smjerć njeprěje a njepomjeńši. Wšitcy wěmy,

zo dyrbimy jónu wumrěć. Wěčne žiwjenje tola njerěka wěčne zemské žiwjenje. A tola mamy w smjertnej hodźinje, hdžež žaneje nadźije wjace njeje, nadźiju žiwjenja a přewinjenja smjerće přez wěru do toho, kiž je smjerć móc wzal a žiwjenje přinjesl, dokelž je sam horjestawanje a žiwjenje.

Tak přinjese Chrystus nam znutřkowne wožiwjenje, stawanje čěla a wěčne žiwjenje. Wšitkim, kiž do Chrystusa wěra, to plaći. Tak móže horjestaće a žiwjenje za nas wobsydstwo być, kiž samo přez zemsku smjerć njezhubimy. „Stož do mnje wěri, budže žiwy, hačrunjež wón wumrě“; tak rěka sada po našim hronje a w 3. stawje scénja Jana rěka: „Stož do Syna wěri, tón ma wěčne žiwjenje.“ A wěčne žiwjenje njeskónči so ze zemskim žiwjenjom!

Nadźija a wěstosć wěčného žiwjenja so w zemskim žiwjenju wuskutkuje. Móžemy wyskać:

Jězus, mój Knjez žiwy je,
z nim ja sobu žiwy budu.
Smjerć, nětk twoje strožele
njejsu strašne smjertnom ludu.
Z rowa čer dže njebjeska;
to je moja nadźija.

Jězus, mój puć, žiwy je,
přez smjerć k žiwjenju z nim pońdu,
ze wšej smjertnej stysknosće
přez wěru do Chrysta wuńdu.
Tuž sej duša zaspěwa:
Jězus, moja nadźija! (127, 1+6)

Móžemy tak wyskać, dokelž mamy hižo wěčne žiwjenje, byrnjež so hakle w božim kralestwje pokaza a dokónči.

My potajkim njewočakujemy jenož za zemské žiwjenje Jězusowu pomoc. „Jelizo jenož w tutym žiwjenju na Chrystusa nadźiju stajimy, smy najhubjeńši mjez wšitkimi ludźimi“ (1. Kor. 15,19). Ale wočakujemy tež wot Chrystusa pomoc za žiwjenje w božim kralestwje. To nam naše hrono praji.

Wězo by runje tak wopak bylo, njebychmy-li w zemskim žiwjenju ničo wot Chrystusa wočakowali. Wón je tež tu „při nas tudy“. W jutrownym kěrlušu 127 so to takle wupraji:

Jězus, mój škit žiwy je,
čerpjenja z nim znjesu lóžo.
Žane mocy čěmnosće,
žana krasnosť, žane zbožo
naju dželić njemóža,
to je moja nadźija.

Albert

Drobnosće z farskeho archiwa w Hodźiju

Pod tutym nadpismom chcemy hdys a hdys powědać wo Hodźijskich fararjach, kotřiž běchu w běhu zańdženych lěstotkow w tutej starej wosadze w zastojnstwje byli. My smy zbožowni, zo njetrebamy jenož suche datумы wam zdželić. Sprócniwi chronisća su hižo w zašłym lěstotku započeli hromadzić, štož móžachu wo svojich prjedownikach zhonić. Tak mamy hustodosć jara zajimawy a barbojty wobraz tamnych časow, w kotrychž a za kotrež běchu žiwi. Zdobom njech su tute nastawki džak Knjezeje cyrkwy, kotryž je z tutymi fararjami a najebać jich swoju wosadu tu w Hodźiju twarił.

W lěće 1216 mjenuje so přeni raz we wopismje jedyn Hodźijski farar z mjenom, něšto pozdžišo zemjanski farar, kotryž so po tehdomnišim wašnju po našej wsy mjeno- waše — G o d o w. Do jasnišeho swěta stupi 1366 farar Leuther von Hoendorff. Wón drje bě tak prawje razny, ale tež mudry a nazhonity muž. Hodźijski farar bě z dobom

tež wícežny a sudniski knjez nad džělom wsy — a to hišće hač do lěta 1836. Kaž so zda, je pod jeho prjedownikami njewěstosć nastala, štož nastupa prawa a winowatosće tutech poddanow. Tuž daše sudniski protokol zestaječ, w kotrymž so jasnje postaji, što ma kóždy poddan činić. Z tutoho wopisma zhonimy, zo běchu tehdom hižo swójbne mjena. Porno serbskim naderdžemy tež hižo němske. Tež dokładna lisćina dawkow, na pergament napisana, pochadza z tamnišeho časa. Leuther von Hoendorff je tute dawki jako wícežny a sudniski knjez z mocu sej wužadaj. Tež wo tym swědča protokole.

Farstwje w Husce a w Njeswačidle běštej za tutón čas hižo samostatnej wosadze. Prjedy drje podsteještej Hodźijej. Wobě wosadze pak měještej kóžde lěto 20 čěskich grošow do Hodźija plaćić. Hodźijski farar měješe patronske prawo nad woběmaj wosadomaj. Tež tole bu za čas Leuthera wot Praskeho arcybiskopa a Mišnjanskeho biskopa 1383 znowa wobkrućene. W tehdomnišim powšitkownym položnju sta so něšto, štož wotležany Hodźij a jeho fararja do wosebiteho swětla staji. Hdyž w lěće 1415 wysoki pólski zemjanski dostojnik cyrkwyje ducy na koncil w Konstancu do Hodźijskeje wokoliny přińdže, jeho nadpadnychu a wurubichu. Jeho skóržba před koncilom dowjedže k interdiktkej nad Hodźijskej wosadu, to rěka, zo běchu wšě cyrkwinske swjatočnosće zakazane. Přepytowanja dopokazachu, zo běchu zemjanscy rubježnicy ze Šleskeje pólskeho dostojnika nadpadnyli. Jich mjena zwěsćichu, a woni dyrjbachu rubjenstwo wróćo dać. Farar Leuther von Hoendorff tutu składnosć jara wušiknje wuži. W pismje na koncil wón njewinowatosć svojich wosadnych rozestaješe a čězu, kiž bě jich z interdiktom trjechiła. Komisija koncila přeprowowa Leuthera von Hoendorffowu rozprawu. Hdyž so za prawu wupokaza, bu 1. oktobra 1416 interdikt zaso zběhnjeny. Tajki přechwataný interdikt drje so tehdom hdys a hdys stawaše, přetož na přichodny koncil w Baselu wobroći so Hodźijski farar ze swojej wosadu z próstwu, zo njeby so znowa stało, zo by cyła wosada čerpjeć měła dla njeskutka jednoho jednotlivca. Leuther von Hoendorff drje bě tule próstwu zapodał, ale jeje wuspěch wjace njedočaka. 4. 7. 1437 dósta Hodźijska wosada ze swjatočnym pismom hnadu připowědženu wot koncila w Baselu, zo ženje wjace dla njeskutka jednotlivca interdikt nad wosadu wuprajeny njebudže.

W zličbownjach města Zhorjelca w lětach 1418–1434 je jeho mjeno husto naspomnjene. Dawki, kotrež měješe město kóžde lěto na Mišnjanskeho biskopa wotedać, předpawachu Leutherej von Hoendorffej. Wón bě tež zastupjer Mišnjanskeho biskopa we wšělkich wažnych naležnosćach — powjetšenje Pětrowskeje cyrkwyje, wobaranje w husitskich wójnach, přistajenje wučerjow. Husto bě Zhorjelski posoł po puću do Hodźija po radu tamneho fararja. Wón so w aktach mjenuje biskopski official a

samo kancler. Jeho počesćichu z winom a piwom a druhimi hóstnymi darami. W njeměrných časach jeho wójsko přewodžowaše mjez Zhorjelcom a Hodźijom.

W Mišnjanskim biskopstwje drje bě wón zawěrnó tak wjele kaž biskopski zastupjer — znajmjeńša za Hornju Łužicu. Wón bě tachantski knjez při Budyskej cyrkwi. Jemu ma so Hodźijska wosada džakować za 11 ha lěsa mjez Tućicami (Tautewalde) a Wjazońcu (Neukirch). Za swoje pjenjezy bě tutón lěs kupił, zo by drjewa dosć było



W tutej rjanej cyrkwi budžemy na Serbskim cyrkwiskim dnju 4. junija 1978 swoju swjedžensku božu službu swjećić

za cyrkej a přistajených. Biskop wobkrući tutón lěs jako farski dla zaslužbow fararja Leuthera von Hoendorffa wo wosadu a biskopstwo. Z lěta 1421 potajkim słuša farski lěs pola Tućic Hodźijskej wosadze.

Kaž so hodži dopokazać, je Leuther von Hoendorff nimale 70 lět (1366–1434) w Hodźiju za fararja był. Skoro 100 lět stary je zemrěl. Wo jeho smjerći wšak ničo znate njeje.

K. Pietsch

Tuž dži a připowědaj ewangelij 7. pokročowanje

Sotra Frieda Wjelic

14. Stacija za lěkowanje

W lěcu na horcym ranju přiběža kuli stonajo z bambusowymaj korbowymaj na misionisku staciju. Wón mi přepoda list stareho nazhoniteho misionara Allena z provincialneho města Kunminga. Knjez Allen někak takle pisaše: „Tu Wam sćelu někotre medikamenty a Wam radžu, tak ruče hač možno polikliniku založić. Waša nuzna mje we wutrobje hnuje. Ja pak mam dowěru, zo so Wam z lěkowanjom durje do domow a wutrobow w Yüki wotewrja.“ Za tamny čas njeběchu w měsće hišće žane wukrajne medikamenty na předaň. Zo pak jich tajkich je, kiž po mjenjenju Chinjanow džiwy činja, to bě znate. Tuž wočinichmy korb z medikamentami a widžachmy kanu z 10 puntami wazeliny, tyzku ze selu z Karlowych Varow (Karlsbader Salz) a tyzku z aspirinom.

Mała, křiwa budka steješe pódla runje tak křiweje a rozpadaceje ku-

chiny. W njej měješe so poliklinika založić. Najprjedy zawołachmy blidarskeho mištra Šija (kamjeň), zo by nam kamor za drohotne medikamenty wudžětał. Po krótkim wuradžowanju so dorěčachmy. Z małej rysowanku hišće dodachmy, kajki ma kamor być. Mišter Ši, dobroćiwy a sprawny čłowjek, nošeše a nošeše deski. Z hrozu hladach na horu deskow njewědžo prawje, hač snadž tola sej njemysli na někajku budu. Wón pak so njedaješe zamylit. Dny dołho rězaše, tružeše, klepaše, doniž njebě skónčnje kamor hotowy w cyłej swojej wulkosći. Mišter so posměwajo hordžeše. Ale běda, durje do chěžki běchu přewuske. Wšo ničo njepomahaše, kamor dyrjbješe so rozebrać a nutřka znowa hromadže sklepać. Hdyž tam něk steješe, trjebaše položcu cyłego rumička, kiž bě tak a tak přemały. Kak wjele medikamentow by trjeba było, zo by kamor poľny był!

Małe blidko, stólcik za pacienta a ja stejo — z tym bě cyły rum wupjel-

njeny. Po měsće pak bě so wokomik-nje roznjesło, zo móžeš na misioniskej staciji medikamenty kupować. A něk chodžachu — stari a młodži, wučeni a njewučeni pytajo pomoc w svojich nuzach a chorosćach. Chodžachu pak — jenož mužojo! Žane žony. Wšěm dach z medicinskej pomocu tež powěsć ewangelijska sobu. Za čas rěčneje hodžiny sedžeše knjez Li w bliskosći kliniki ze swojej wulkej chinskej bibliju, zo by na prašenja wotmołwjał.

Raz přińdže rano zahe muž z wulkimi bolosćemi a mje stysknje prošeše, zo bych jemu pomahała. Moje instrumenty za zuby běchu hišće po puću, ale małe, skromne klěšće tam mějach. Dokelž zub jenož hišće zlochka wisaše, móżach jón bjez wulkeje prócy wučahnyć. Pacientu, kotryž slynje opium kurješe, njezachu žane wulke bolosće při tym. Wjesela wza swój zub do horšće a po hasy wuchwalo-waše wušiknosć misionarki, kotraž móže samo zuby torhać. Tuž běchu něk durje tež za zubne lěkarstwo — lěpje: za zubytorhanje — wotewrjene. Kak běch džakowna, zo běch w svojim wukubljanju za Chinu tež pola

nazhonitych zubnych lékařow wuknyć směła. Cyły čas w Chinje sym na tutym polu wjele pomhać móhła, a pacienća běchu mi džakowni.

Při wšem mje zaběraše prašenje: Kak dóstanu zwiski z chinskej žonu? To chce wot Boha wuprošene być. To běchu misionaroyo wšech časow nazhonili. Tuž so mjez sobu pohonjowachu, w modlenju njeprěstać. A kajke je to wolóženje, wšitku swoju nuzu směć Wšehomócnemu poručić!

Přichodnje dale

**Zwućuj mjelčenje,
nic zo by mjelčal,
hdyž dyrbjal rěčeć,
ale praweho słowa dla,
kotrež so jenož rodźi
z mjelčenja.**

W. Stählin

Z wosadow

Michalska wosada w Budyšinje

Wróćo hladajo na lěto 1977 mamy tola zaso jara džakowni być za wšu božu hnadu, lubosć a swěru. Ta wostanje njechablaca wosrjedź husto zrudnych nazhonjenjow čłowjeskeje njedowěry, njeswěry a njewěry. — W běhu lěta bu wukrćenych 50 (32) džěćići, konfirměrowanych 48 (50), zwěrowanych 22 (11) porow a křesćansce pochowanych 107 (101) zemrětych wosadnych. K božemu blidu běše 1 339, 277 muskich a 1 062 žónskich, mjez nimi bě 287 doma woprawjenych.



Wojerowski boži dom bě so w poslednjeje wójnje dospótnje wupalil — runje kaž cyrkwe w Njeswačidle, w Klětnom, w Rychwałdze, w Kotecach a we Wjerbnom (Delnja Łužica). Hakle 6. 10. 1956 — žanej dvě léće do smjerće fararja Wylema Černika w meji 1958 — móže so znowa natwarjeny boži dom zaso poswjećić. Tehdom wšak běše hišće bjez kóždého znutřkowneho wuhotowanja. Druhe wosady pomhachu Wojerowskej. Tak přinǎže tuta rjana drjewana dupa z Wulkeho Radšowa.

Bože wotkazanje w serbskej rěči dósta 12 muskich a 24 žónskich.

Wosadni su woprowali za krajnocyrkwinske kolekty 4 588,— hr za „Chlěb za swět“ 2 474,— hr za našu wosadu 16 099,— hr do twarskeje pokładnje 25 334,— hr

Wšěm lubym, swěrnym darićelam: Zapłać Bóh tón Knjez!

Rady spominamy na zašly serbski cyrkwinski džen w Michałskej cyrkwi. Žohnowany džen! — Wulku radosć su nam wšitkim přeco zaso wobradźite hudźbne wuhoty našeho kan-

waše za tele temy našeho časa. Wjele zajima bě za wosadne wječory wo stawiznach našeje wosady. Wjerški wšak wostachu žnjowodžakny swjēdžen, konfirmacija, jubilejna konfirmacija, přeni adwent a božej nocy.

Kedźbnosć budźi w zańdženych lětach dale a bóle adwentna hwězda, kotraž w hodownym času wobswětlena wisa wysoko mjez wěžomaj. Zymske wichory wšak ju hustodosć wobškodža, zo dyrbymy ju z nowej wuměnić, ale nam njeje žel tuteje prócy. Rozmołwy a listy dopokazuja, zo wo-



Nowe Wojerocy

tora z chóromaj a z komornym orchestrom. Wosebite připóznace namakaja naše derje wopytane byrglowe wječory. Wuměłcy a naše byrgle wabja. Njeboh wumělc prof. Jiři Reinberger z Prahi, kiž je 1976 swój posledni koncert na našich byrglach hrał, njemóžeše naše nowe pišćelesosć wuchwalić. Móžachmy tu nimo našeho kantora tež druhich slyšeć, kaž kantora Herresthala z Osloa, Wauera z Merseburga; a našeho młodeho Žura z Baćonja njesměmy zabýć. A tak wuklinča lěto 1977 wězo tež z krasnej Bachowej hudźbu na byrglach. Naš kantor je nam — móhłrjec — božemje za stare a witanje za nowe lěto zapiskal. P. A.

Hodźij: Naša wosada w léće 1977. Stróžbe ličby wupraja scěhowace: Křćenjow 29, paćerskich džěćići 39, konfirmacija jednoho dorosćeneho, wěrowanjow 10, k tomu dwójce boža služba při zmandželenju, křesćanskich pohrjebow 48, spowědných 1 725, 4 bože wotkazanja swjećachmy za blidom, 10 spowědžow mějachmy za chorych a starych.

Zběrki za našu wosadu wunjesechu 24 600,— hr, zběrki bibliskich hodžin 3 109,— hr, dary za wobnowjenje cyrkwe (hromadže z 3 wosebitymi kolektami a wosadneho džěla zběrkow na hasach) 19 848,— hr, dary za nowe pišćelesosć 4 000,— hr, cyrkwinske dawki 56 000,— hr.

Na serbskich božich službach — mēsačnje jónkróć — předowachu fararjej Bauer-Husćanski a Lazar-Rakećanski a superintendent Wirth. Njech je tež ličba serbskich kemšerjow mała, tak je tola jich woporniwosć nimoměry wulka.

Šěsć króć wospjetowachmy bibliski tydžen we wosadze. Ličba běše přeco radostnje wysoka. Wosebje wažnej běštej nam wosadny seminar a přednošk wo Namibiji (Južna Afrika), byrnjež so mało wosadnych zajimo-

sadni a cuzy, kotřiž po dróze F 6 přez Hodźij jězdža, z radosću na nju pohladnu.

We wosadnym džělu božeho doma móžachmy rošty zwottorhać, zo bychmy je hnydom zaso we woltarnišću postajili. Tak rjenje wumolowany kaž něhdy su nětko zaso wjelby. Někotři wšak skeptisce přihladowachu wobnowjenju, ale nětko so wšitcy hromadže radujemy, kak rjana naša cyrkwe zaso je. My so nadźijamy, zo móžemy lětsa rošty z cyrkwe wzać, zo budu nowe wokna a nowe dno hotowe kaž tež nowe tepjenje za boži dom.

**Zastarske njeje wšo wušne,
a nowotne njeje wšo dušne.**

*
**Njenahladne woblićo
z lubej rěču worjeńša.**

*
**Njeeh tež rana zažiže,
bluzna rada wostanje.**

Stajnje postupowale su wunoški zběrkow po hasach, nalěto za twarjenje a wuporjedjenje cyrkwinskih domow 4 557,— hr a nazymu za znutřkowne misionstwo 4 766,— hr. Nic jenož šćedriwosć wosadnych, ale tež sprócniwu swěru zběrarjow chcemy džakownje chwalić.

Zwulka a scyła leži mērne lěto z nami, drje žana přičina k přepjatym nadźijam a hišće mjenje k zadwělowanju.

Porjedženka

Lětsa mamy 28. lětnik swójeho časopisa a nic 82., kaž bě so w poslednim čisle wotčišćalo.

wanju. Bóh nam da tak wjele možnosćow, kaž trjebachmy, a tak wjele składnosćow, kaž móžachmy wužiwać.

K. Pietsch

Huska: Křćenjow 18 (25), pačerskich džěci 34 (12), wěrowanjow 12 (12), spowědných 1 173 (925), mjez spowědnymi bě Serbow 76 (71), zběrkow 23 832,— hr (21 225,— hr), darow 4 110,— hr (11 355,— hr).

W zańdženym léće je Bóh Knjez dweju swěrneju kemšerjow z našeje serbskeje wosady wotwołał, Měranku Wirthowu z Cokowa a Jurja Taranka z Hunčeric. Naš najstarši wosadny, Jan Bartsch z Holey, móžeše 14. wulkeho róžka 1978 swoje 88. narodniny swječić. Wón wopytuje stajnje naše serbske kemše. Bóh chcył jemu dale spožčić strowotu a zbožnosć wěry do knjeza Jězom Chrysta.

W hodowniku 1977 zatwari firma VEB STUWA z Berlina nowe tepjenje do našeje cyrkwyje. Pjenjezy — 18 535,— hr — zložil wosada ze swojich srědkow. Tepjenje wohrěwa boží dom na přijomne wašnje. Bauer

Bukecy: (Ličby w spinkomaj so počahuja na léto přjedy k přirunanju). Křćenjow 34 (24), 23 hólcow a 11 hólcow, konfirmandow 23 (36), 11 hólcow a 12 hólcow, k tomu jedna doroscena, wěrowanjow 11 (4), k tomu přińdže hišće 10 porow, z kotrychž jedyn džěl do našeje wosady słuša, kotrež smy tu připowědali. K spowědźi a k božemu wotkazanju bě 611 (736), 202 muskich a 409 žónskich, mjez nimi bě 32 doma woprawjenych. K serbskemu božemu blidu běše 48 (53) wosadnych, 7 muskich a 41 žónskich. Smjertnych padow běše 46 (53), 18 muskich a 28 žónskich.

Farske město plaći tuchwilu jako „wakantne“. Dotalny wosadny farar džěla dale jako „starski wikar“. Wosada je so jara prócowała wo Serba, njeje pak so jej poradziło. Škoda! A wězo njecha wona rady druhej dwurěčneje wosadze serbskeho fararja wzać. Tak čaka wona na někajkeho němskeho fararja, kotrehož chce cyrkwinska wyšnosć při skladnosći poskičić; ale starski wikar ma dale tu serbske bože služby wotměwać a so wo Serbow dušepastyrisce starać. Modlerjo mjez Serbami, prošće w tym nastupanju tež za Bukečansku wosadu! La.

Malešecy-Hučina: Wosadnych 2 192, křćenjow 19, pačerskich džěci 17, wěrowanjow 10, pohrjebow 42, zběrkow 13 500,— hr, zběrka „Chlěb za swět“ 1 000,— hr, cyrkwinskih dawkow 31 500,— hr. Lange

Hrodzišćo: W našeje wosadze je so w zašłym léće 65 němskich a 13 serbskich božich službow wotměło. K tomu přińdže 13 božich službow w Bělej horje a 12 we Wichowach. Nutnosćow je było 11. Bibliskich hodžin a nutnosćow na wsach nalichimy 67. Młoda wosada so zhromadzi 51 króc; žónska služba 7 razow a mandželski kruh 12 króc. Džěci so w 31 wosebitych božich službach zhromadźichu a 3 króc mějachmy swojbnje kemše. W nazymje smy kubłanski džen za žony měli, kiž je dobry wothlós namakał.

Křćenjow smy loni 14 měli, při tym jónu na božej službj. Konfirmowaných bu 12 džěci a 7 porow přeješe sebi wěrowanje. K božemu blidej



Burski statok z Wojerowskich kónčin

džěše 421 wosobow. Chowanjow bě 18.

Na božich službach je so za našu wosadu nazběrało 8 600 hr a dalšich 1 400 hr je so za našu wosadu dariło. Za wobnowjenje našich byrglow je wosada hižo 6 000 hr woprowała.

Chcemy so Bohu džakować, zo je w zašłym léće našeje wosadze dał tak bohaće swoje swjate slowo připowědać, a zdobom chcemy jeho prosyc, zo by tež 1978 swoju wosadu žohnował.

Michalska wosada w Budyšinje

je třoch swojich najswěrnišich zhubila. 14. januara znjezboži bratr Měrčin Škoda z Čemjerc — 77 lět stary. Z nadhuna na twjerde huno padnywši bě hnydom mortwy. Chcyše hišće swoju poslednju slomu předać. Druhich namoŕwjše, so na keđzbu brać, a sam so přesunaj přez strašnu džěru. Dvě léće hižo wudowc wobstaraše sej sam swój statok. Pućowaše rady — nimale kóždy tydžeň. Při wšěm wjedrje přińdže z kolesom na kemše a na wšě wosadne wuhoty do našeje cyrkwyje, kotruž je — móhłrjec — sobu twarił: z rukomaj a z pjenjezami. Z wutrajnosću a ze sčerpilowosću je po Židowje a po Dobruši běhał a cyrkwinske dawki zběrał — a to hač do nimale poslednjeho dnja swojeho žiwjenja. Wosebiteho džaka hódne džělo!

Samsny nadawk měješe léta dołho w Jenkecach naš luby bratr Arnošt Krawc z Jenkec, kotrehož smy 25. januara, nimale 88 lět stareho, pochowali. Tež wón běše přeswědčeny křescan a pokazowaše to jara swěrnje. Tež wón smědžeše prajić: „Moja Michalska cyrkej!“ Hižo dosć stary běše wón husto mjez nami, hdyž smy nimale kóždu sobotu ryli, rošty přihotowali, njerjad wotwožowali atd.

Arnošt Krawc běše hižo 7 lět wudowc. Dalši přiwuzni su jeho wobstarali.

Bóh knjez nad žiwjenjom a smjerću wotwoła 18. 12. 1977 Klara Marju Symankowu rodž. Heilgeistec z Budyšina, kotraž je za swoje strowe léta swěru serbske bože služby w Michalskej cyrkwi wopytowała a bě tež přeco na našich serbskich cyrkwinskih swjedenjach mjez nami. W léće 1967 zaja ju boža ručka, zo dyrbješe cyłe 10 lět chora we ložu ležeć. Wona narodži so 13. 4. 1895 we Wu-

jezdze pola Lubija jako 9. džěco serbskeho ratarja. Nan jej zemrě, hdyž běše 12 lět stara. Po wšelkich službach wuda so 1915 na Awgusta Symanka z Nječornja, kotryž bě pozdžišo zastojnik na sudnistwje. Wón zemrě 1954.

Wobě džowce našeje lubeje zemrěteje do našich spuščomnych wosadnych słušatej. — Nječeh je wšěm zbožna wěstosć spožčena: **Chrystus je zawěrnje puć, wěrnosć a žiwjenje.**

P. A.

Serbske bože služby w měrcu 1978

5. 3. — Laetare

Budestecy: 14 hodž. kemše (farar Bětnar ze Stolpina), Budyšin-Michalska: 9 hodž. kemše (wosadny farar Pawoł Albert), Minakał: 8.30 hodž. kemše ze spowědźu (wosadny farar Feustel), Njeswaćidło: 8.30 hodž. kemše ze spowědźu (sup. Wirth).

12. 3. — Judika

Bukecy: 9 hodž. kemše (wosadny farar Gerat Lazar), Delni Wujezd: 14 hodž. serbska ekumeniska nutnosć.

19. 3. — Palmarum

Kluk: 8.30 hodž. kemše ze spowědźu (sup. Wirth), Połpica: 10 hodž. kemše ze spowědźu (sup. Wirth).

24. 3. — Čichí pjatk

Budyšin-Michalska: 14 hodž. kemše ze spowědźu (wosadny farar Pawoł Albert), Bukecy: 14.30 hodž. kemše ze spowědźu (wosadny farar Gerat Lazar), Budyšink: 15.30 hodž. kemše ze spowědźu (sup. Wirth), Hrodzišćo: 15.00 hodž. spowědž (wosadny farar Siegfried Albert), Minakał: 8.30 hodž. kemše ze spowědźu (wosadny farar Feustel).

26. 3. — 1. džen jutrow

Hrodzišćo: 8.30 hodž. kemše (wosadny farar Siegfried Albert).

27. 3. — 2. džen jutrow

Bukecy: 9 hodž. kemše (wosadny farar Gerat Lazar).

2. 4. — Quasimodogeniti

Budestecy: 9 hodž. kemše (farar Gerat Lazar-Bukečanski), Budyšin-Michalska: 8.30 hodž. kemše (wosadny farar Pawoł Albert).

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkróć za mjesac z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjadowuje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamoŕwity redaktor: Serbski superintendent na wust, Gerhard Wirth w Budyšinje-Třělanach. — Ludowe nakładnistwo Domowina, Budyšin. — Čisć: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-35)